

Θεατρικές πρώτες

«Ἡ Πεντάμορφη»

Ἐπιθεώρηση τῶν κ. κ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ-
ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Θέατρο «ΑΘΗΝΑΙΟΝ»

Ἡ «Πεντάμορφη» εἶνε ὁ τίτλος τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν κ. κ. Σπυροπούλου - Παπαδοῦκα, μετὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμε τὴν ἐναρξιν τῶν παραστάσεων τῆς καλοκαιρινῆς περιόδου εἰς τὸ θερινὸν θέατρον «Ἀθηναίων» ἀπέναντι τοῦ κήπου τοῦ Μουσείου, ἡ «καλλιτεχνικὴ ἔννοια» Κυριακοῦ - Κοκκίνου - Φιλιππίδου, τῶν θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ κ. Μακέδου. Τὴν μουσικὴν τῆς νέας ἐπιθεωρήσεως ἔχει γράφει, ὁ κ. Παπαδόπουλος.

Οἱ συγγραφεῖς ἐφέτος δὲν εἶχαν ὅσον ἄλλοτε εὐτυχὲς τὸ χερί καὶ πλουσίαν τὴν ἐμπνευσιν μολοντί μερικὰ «νοῦμερα» ἀκούονται ἄρκετὰ εὐχάριστα, πρὸ πάντων ἀποδιδόμενα μετὰ τὸ μῆρι μετὰ τὸ ὁποῖον οἱ καὶ αἱ ἠθοποιοὶ τοῦ θεάου, πλουσίου ὡς πάντοτε εἰς καλὸν προσωπικὸν καλλιτεχνικὸν καὶ μετὰ σκηνικὰ ἄριστα, τὰ ἀποδίδουν. Ἐνὰ χορευτικὸ ἐκτελούμενον ἀπὸ τὸν κ. Γριμάνην μετὰ παρτεναίρ τὴν διδα Ποζέλλι «Ἐνα ταζε-δάκι στὴν Ἑλλάδα» εἶνε ἰδιαιτέρως καλὰ θαλμένο καὶ ἐκτελεῖται πράγματι περὶ ῥηγμα. Δὲν ἠμπορῶ νὰ εἶπω τὸ αὐτὸ εἰς τὸν ἴδιο βαθμὸν καὶ διὰ τὸ ἄλλο χορευτικὸ τὸ ἐκτελούμενον ἐπίσης ἀπὸ τὸν κ. Γριμάνην καὶ τὴν διδα Ποζέλλι, ἡ ὁποία εἰς τὸ εἶδος τῆς «κλασσικῆς χορογραφίας» δὲν φαίνεται, νὰ εἶνε τόσοον προικισμένη ὅσον εἶνε προκειμένου περὶ χορῶν μοντέρνων. Τὸ σκέτος «Ἐνας καλὸς ὑπάλληλος» δίνει, στὸν κ. Κοκκίνου τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀναπτύξῃ τὰ συνθησόμενα του κωμικὰ ἐφέ καὶ προκαλεῖ ἀφθονοτὴν τὸ γέλοισόν ἄρκετὰ σημεῖα, εἶνε ὁμῶς γενικὰ μᾶλλον μακρὺ πρᾶγμα πού τελικῶς τὸ ἀτονεῖ κάπως Ἄρκετὰ νόστιμα τὰ νοῦμερα «Γυναίκα μετὰ

ὅλα τὰ κομφοῦρ» (Κυριακός, Κοκκίνου, Φιλιππίδου, Ἰατρίδου, Σκιαδοῦ) καὶ «Ἑλληνικὰ Λουλούδια» (Κυριακός καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰς καλλιτεχνίδας τοῦ θεάου). Ἡ κυρία Μαρίκα Νέζερ, ἡ δὲ Ποζέλλι, ἡ δὲ Ἀλίκη Βέμπο, ἡ δὲ Νανῶ Σκιαδοῦ καθὼς καὶ αἱ διδασκαλίδες καὶ κυρίαι Μιμόζα, Γκιουζέππε Νικολαΐδου, Ρόζη εὐρίσκουν εἰς τὰ νοῦμερα τῶν τὸ μέσον νὰ ἐπιδείξουν ἡ καθεμία τὰς γνωστὰς καλλιτεχνικὰς τῶν δυνατοτήτας, ὅπως καὶ τὰ ἄρρενα μέλη τοῦ θεάου, οἱ κ. κ. Κοκκίνου, Κυριακός, Φιλιππίδου, Ἰατρίδου, Μανέλης κλπ.

Καλὰ τὰ σκηνικὰ. Τὸ σκηνικὸ τοῦ φινάλε τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάλαι τοῦ ἔρωτα, τὸν κ. Κυριακόν ...εἰσαγγελέα ἐναντίον τοῦ μικροῦ τοξοφόρου θεοῦ καὶ τὰ περιφημότερα ἐρωτικὰ ζευγάρια τῶν αἰῶνων παρελαύνοντα διὰ νὰ μαρτυρήσων ὑπὲρ τοῦ ἔρωτος τοῦ... μοντέρνου - δὲ Ποζέλλι - ἰδιαιτέρως κομφοῦρ.

Ἡ δὲ Σοφία Βέμπο τραγουδεῖ περὶ ῥηγμα μίαν ἄρκετὰ καλὴν ῥομάντζα, φυσικὰ δὲ τραγουδεῖ εἰς τὴν δευτέραν πρᾶξιν καὶ ἄλλην μίαν ἡ δὲ Ποζέλλι, ἐπίσης μετὰ ἐπιτυχίαν.

Τὰ μπαλέτα πολὺ καλὰ καὶ πολὺ ἐπιτυχημένη ἡ τριφωνία τῶν διδασκάλων Ἀλίκης Βέμπο, Νανῶς Σκιαδοῦ καὶ Ζ. Γκιουζέππε.

Κωμικώτατο, τέλος, ἓνα νοῦμερο «τ' ἀρχαῖα ἠχητικὰ κύματα» (Μάνος Φιλιππίδου καὶ Σ. Ἰατρίδου) καὶ τὰ νοῦμερα «Πῶς κολλᾶνε οἱ ἐπιγραφές» (Κοκκίνου) καὶ «Ἡ Μουσικὴ μας στὴν Εὐρώπην» μετὰ τὴν κυρία Μαρίκαν Νέζερ καὶ τὸν κ. Φιλιππίδου.

Ο ΘΕΑΤΗΣ